

РЕШЕНИЕ

№ 407

гр. Бургас, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, Х ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20232120104400 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявения от А. А. Г. против К. Г. Г. иск за приемане за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: сумата от 7 166,57 лв., представляваща припадаща се на ответника (като поръчител) част от задължението на „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД по договор за кредит № ***/** г., платено на „****“ АД от ищеца (като поръчител), както и законната лихва върху главницата, считано от 26.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, които вземания са предмет на Заповед за изпълнение № 1509/29.05.2023 г. по ч.гр.д. № 3149/2023 г. на БРС. Претендира се присъждане в полза на ищеца на направените разноски в заповедното и исковото производство. При условие на евентуалност, а именно ако предявеният установителен иск бъде отхвърлен, е предявен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 7 166,57 лв., представляваща припадащата му се като поръчител част от платеното от ищеца задължение на „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД към „****“ АД по договор за кредит № ***/**** г., с която сума ответникът се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяването на иска до окончателното ѝ изплащане, както и направените разноски по делото. Поискано е и на процесуалния представител на ищеца да бъде присъдено адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от ЗАдв. Ищецът твърди, че той и ответникът са поръчители по Договор за банков № ***/**** г., сключен между „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД и „****“ АД, като същевременно те са били съдружници в „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД и управители на това дружество, като ответникът е осъществявал и е отговарял за оперативната дейност на дружеството. Заявено е също така, че в резултат на провежданата от ответника оперативна дейност дружеството е натрупало значителни загуби и е

задължияло към публични и частни кредитори, включително към държавата, като е бил наложен заповор на банковите му сметки, включително на сметката, по която е бил погасяван кредита. Впоследствие ответникът е подал молба за откриване на производство по несъстоятелност на „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, в която е оповестил до неограничен кръг лица, включително до „****“ АД, конкретни данни за тежкото финансово състояние на дружеството, като това производство е било прекратено, но банката е отказала да води преговори за преговаряне на кредита и е изисквала незабавното му плащане, поради което на 21.04.2023 г. ищецът е погасил със собствени средства задълженията на „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД по договора за кредит, които са били в общ размер от 14 333,13 лв. Поради това ищецът счита, че на осн. чл. 145 от ЗЗД ответникът му дължи $\frac{1}{2}$ от платената от него сума. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ищеца, който поддържа иска, ангажирани са доказателства.

Така прѐдявеният главен иск е с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 145 от ЗЗД, а евентуално прѐдявеният иск е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗД, като същите са допустими.

В законоустановения едномесечен срок по делото е постъпил отговор от ответника, в който се твърди, че искът е неоснователен. Ответникът твърди, че при освобождаването му като управител на „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД е оставил 15 действащи договора за наем на апартаменти, които ежесечно са генерирали приходи. Заявява, че не знае защо ищецът е погасил заема, след като дружеството е имало приходи. Заявява също така, че в качеството му на поръчител не е получавал покана от „*****“ за прѐдсрочна изискуемост на заема, като според него заемът е бил погасен със средства на дружеството, но прѐд банката е посочено, че средствата са били от банковата сметка на ищеца. Счита, че извършеното от ищеца плащане в полза на банката е негово грешно решение, като вместо това ищецът е следвало като управител да направи така, че дружеството да генерира приходи и да си плаща месечните вноски към „*****“. Моли искът да бѐде отхвърлен като неоснователен. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ответника, който поддържа отговора, не са ангажирани доказателства.

След съвкупна прѐценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 3149/2023 г. по описа на БРС, по същото е издадена Заповед № 1509/29.05.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, с която е разпоредено длъжникът К. Г. Г. да заплати на кредитора А. А. Г. главница в размер на 7 166,57 лв., прѐставляваща половината от платен дълг по Договор за кредит № ***/**** г. от А. А. Г. като поръчител, ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението до изплащане на задължението, както и сумата от 143,33 лв. – разноси по делото. В законоустановения срок длъжникът е подал възражение по чл. 414 от ГПК, поради което с разпореждане от 30.06.2023 г. заповедният съд е указал на заявителя възможността да прѐдяви установителен иск за вземането си, което е сторено в срок.

По делото е прѐставено копие на Договор за кредит № ***/**** г., съгласно който кредиторът „*****“ АД е прѐдоставил на кредитополучателя „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД кредит в размер на 14 000 лв. под формата на овърдрафт. В чл. 14 на договора за кредит е посочено, че кредитът се обезпечаваша с поръчителството на А. А. Г. и К. Г. Г..

Прѐставен е и договор за поръчителство от *** г., сключен между А. А. Г. и К. Г. – от една страна като поръчители, и „*****“ АД – от друга страна като кредитор, съгласно който поръчителите са се задължили да отговарят спрямо кредитора за изпълнението на задълженията на „Ермес Естейт Мениджмънт“ ООД (главен длъжник), възникнали на основание Договор за кредит № ***/**** г.

И двата горепосочени договора са подписани от страните по тях, като валидността им не е оспорена по делото, поради което следва да се приеме, че те са породили правното си действие.

По делото е представено платежно нареждане от 21.04.2023 г., с което А. Г., в качеството му на поръчител по кредит № ***, е превел по сметка на **** сумата от 14 323,13 лв. за погасяване на задължение на „Ермес Естейт Мениджмънт“ ООД. Представено е и платежно нареждане от 24.04.2023 г. за внесена от А. Г. сума в размер на 10 лв. по сметка на ***, като е посочено същото основание за внасяне на сумата, т.е. ищецът като поръчител е внесъл общо 14 333,13 лв. за погасяване на задължения на дружеството по договора за кредит от **** г.

С нотариална покана, връчена на 16.05.2023 г., ищецът А. Г. е поканил ответника К. Г. в 3-дневен срок от получаване на поканата да му заплати сумата от 7 166,57 лв., представляваща припадащата му се като поръчител част от дълга по горепосочения договор за кредит, който е бил погасен от Г., но по делото липсват твърдения и доказателства тази сума да е била платена от ответника.

Видно от изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза, на 21.04.2023 г. и на 24.04.2023 г. А. Г. е извършил гореописаните две плащания в полза на **** в общ размер от 14 333,13 лв., с които е погасил задълженията на „Ермес Естейт Мениджмънт“ ООД по договор за кредит № ***/*** г., като сумите, послужили за погасяване на кредита, са били собствени на физическото лице А. Г., доколкото са платени от разплащателна сметка в лева, открита на негово име в ****. Според вещото лице така извършените от ищеца плащания са приети от банката.

Останалите представени по делото писмени доказателства съдът намира за неотносими за спора по настоящото дело, поради което не следва да бъдат обсъждани.

При така събраните доказателства, съдът намира, че предявеният главен иск е основателен и доказан по следните съображения:

Съгласно чл. 145 от ЗЗД когато няколко лица са поръчителствали за един и същ длъжник и за едно и също задължение, поръчителят, който е изпълнил задължението, може да иска от другите поръчители припадащите им се части.

В случая се установи, че ищецът и ответникът валидно са се задължили като поръчители да отговорят солидарно с „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД за задълженията му по сключен с „*****“ АД Договор за кредит № ***/*** г.

Установи се също така, че ищецът, в качеството му на поръчител, е платил на „*****“ АД сума в общ размер от 14 333,13 лв., с което е погасил изцяло задълженията на кредитополучателя „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД по горесцитирания договор за кредит, поръчител по който е бил и ответникът.

При тези данни съдът намира, че на осн. чл. 145 от ЗЗД ответникът, като втори поръчител по договора за кредит, е длъжен да заплати на ищеца половината от платената от него сума за погасяване на задължението на кредитополучателя, а именно следва да му заплати сумата от 7 166,57 лв., която сума е предмет на заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК.

Недоказано остана възражението на ответника, че паричните средства, с които е погасен кредита, са били собственост на „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД. Напротив - от изготвената по делото експертиза се установи, че тези средства са преведени от лична сметка на ищеца, поради което и при липсата на други доказателства следва да се приеме, че те са били негова собственост.

Останалите възражения на ответника, релевиращи в отговора му, съдът намира за неотносими към спора по настоящото дело.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че предявеният установителен иск е основателен и доказан и следва да бъде уважен.

С оглед уважаването на главния иск не следва да се разглежда предявеният при условие на евентуалност осъдителен иск по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД.

На осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 143,33 лв., представляваща направените от него съдебно-деловодни разноски в заповедното производство, както и сумата от 458,33 лв. – разноски в исковото производство и в производството по ч.гр.д. № 1933/2023 г. по описа на БОС.

В случая ищецът е бил представляван от адвокат безплатно на осн. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА, поради което на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА на процесуалния му представител следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 1 017 лв., изчислено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г., което предвид уважаването на иска на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК се дължи от ответника.

Мотивиран от гореизложеното и на осн. чл. 422, ал. 1 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на К. Г. Г., ЕГН *****, от гр. Б**, ж.к. **, че същият дължи на А. А. Г., ЕГН *****, от гр. С**, бул. **, сумата от 7 166,57 лв. (седем хиляди сто шестдесет и шест лв. и петдесет и седем ст.), представляваща припадаща се на ответника, като поръчител, част от платено от ищеца задължение на „ЕРМЕС ЕСТЕЙТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК: *****, по договор за кредит № ***/*** г., сключен с „****“ АД, както и законната лихва върху главницата, считано от 26.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, които вземания са предмет на Заповед № 1509/29.05.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 3149/2023 г. по описа на БРС.

ОСЪЖДА К. Г. Г., ЕГН *****, от гр. Б**, ж.к. **, да заплати на А. А. Г., ЕГН *****, от гр. С**, бул. **, сумата от 458,33 лв. (четиристотин петдесет и осем лв. и тридесет и три ст.), представляваща направените от него разноски в исковото производство, както сумата от 143,33 лв. (сто четиридесет и три лв. и тридесет и три ст.), представляваща направените разноски в заповедното производство.

ОСЪЖДА К. Г. Г., ЕГН *****, от гр. Б**, ж.к. **, да заплати на адв. И. Х. К. от АК-Бургас, със служебен адрес: гр. Б**, ж.к. **, в качеството му на процесуален представител на А. А. Г., ЕГН *****, адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 от ЗА в размер на 1 017,00 лв. (хиляда и седемнадесет лв.).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред БОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____